

[Mads Larsen.]

og efter hvilke Regler, medens det fremgaar af Lovforslaget, at det, som er det principale, det fundamentale med Hensyn til Tilvejebringelse af Jord til Oprettelse af Husmandsbrug og ligeledes med Hensyn til at fremskaffe Jord til de smaa Brug, de indeklemte Huse, som man kalder dem, i Virkeligheden er ad forskellige Veje at drage Omsorg for at tilvejebringe Jord gennem Køb. Det staar klart og tydeligt udtalt i nævnte Lovforslags § 2 og § 3, hvorledes man skal bære sig ad, og naar man dernæst sammenholder det med Kapitel V, hvor man taler om Kommunernes Delagtighed i Tilvejebringelsen af Jord til Udstykning paa saadanne Vilkaar, at man tilbyder Kommunerne en økonomisk Fordel af ret stort Omfang, idet det Tilskud, som ydes fra Statens Jordfond, ikke skal forrentes, saa ligger det dog i selve Sagens Natur, at de Køb af Jord, som Statens Jordlovsudvalg foretager til disse Formaaes Fyldestgørelse, ogsaa vil blive til Priser, som det er fuldt forsvarligt at byde, altsaa til en fuldt ud rimelig Pris. Men jeg er, som sagt, forbavset over, at det ærede Medlem har beskæftiget sig saa stærkt med disse Sider af Sagen, de sekundære Sider af hele Spørgsmaalet; thi det er jo givet, at ingen af de Partier, der staar bag ved disse Lovforslag, lige saa lidt som den højtærede Minister, der har fremsat dem, har tænkt paa, at vi skulde ekspropriere Jord til Tilvejebringelse af en hel Mængde Brug; men vi har tænkt, at alle andre Veje skulde forsøges først for at tilvejebringe den nødvendige Jord.

Men jeg maa sige, at jeg blev endnu mere forbavset ved at høre det ærede Medlems Svar paa den korte Bemærkning, som det ærede Medlem Hr. Steen fremsatte overfor ham, idet det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, at Venstre overhovedet ikke vilde være med til Ekspropriation og heller ikke til at fastsætte andre Regler, som de fandt mere rimelige, fordi de gik ud fra, at der vilde være Jord nok til rimelige Priser. Jeg maa rigtignok sige, at saa forstaar jeg ikke, hvorfor man vil beskæftige sig saa stærkt med dette Forhold, at man næsten vil give det Udseende af, at al dansk Jord er i Fare for at blive eksproprieret.

Saa sagde det ærede Medlem, at der gives Statshusmændene ulige Vilkaar, og at det er derfor 1919-Brugene foretrækkes. Dette er nu aldeles ikke bevist, men jeg vil gerne paa denne Foranledning sige, at naar man vil bevare disse Statshusmænds Ret til at indkassere en Konjunkturgevinst,

naar de afhænder deres Brug under en høj Konjunktur, er det da ganske givet, at man ikke tillige kan give dem en Fordel ved Erhvervelsen af Jorden. Det vilde dog være at stille dem endnu gunstigere end dem efter Loven af 4. Oktober 1919, saa var der atter bragt Ulighed til Veje, i modsat Retning.

De Spørgsmaal, som jeg vilde stille til det ærede Medlem Hr. Pinholt —, desværre ser jeg, at han ikke er til Stede — knytter sig til, at han i Gaar ved et Møde ovre i Ejby havde udtalt to Ting angaaende disse Forslag. Han sagde: Stil de to Systemer, Fæste og fri Ejendom, lige! Jeg vil gerne spørge, paa hvilken Maade mener det ærede Medlem, at det er muligt at stille dem absolut lige ogsaa økonomisk set. Dernæst sagde det ærede Medlem, at den danske Ungdom maatte have Lov til at vælge, om den vilde være Fæster eller fri Ejer. Jeg vil da gerne spørge det ærede Medlem: er „fri Ejer“ ikke et lidt stærkt Udtryk at bruge overfor de Folk, der i de senere Aar har taget Jord efter den gamle Husmandslov, hvor de saa at sige ikke ejer noget som helst andet selv end Besætning og Inventar, medens det øvrige er pantsat til Staten, idet denne har skudt de Midler ind, som baade Jord og Bygninger har kostet. Er det ikke et lidt stærkt Udtryk at bruge: fri Ejendom i Modsætning til de andre, der er stillet under fuldstændig lige saa trygge Vilkaar? Det var de to Spørgsmaal, jeg gerne vilde have hørt det ærede Medlems Svar paa; men naar han ikke er nærværende, kan jeg jo ikke faa Svaret.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen sagde, at jeg havde læst Loven som en Skælm. Jeg maa bedrøve det ærede Medlem med, at mit Skælmeri gaar ikke saa vidt, at jeg læser Love som en Skælm. Nej, der staar udtrykkeligt i § 12, Punkt 3, som det ærede Medlem jo ogsaa sagde, at han skal

„fremskaffe en Attest fra to med hans Forhold nøje kendte, troværdige Personer for at være en ædruelig og hæderlig Person, som kan antages egnet til at drive et mindre Landbrug“.

Tror det ærede Medlem, at det vil volde nogen som helst Vanskelighed at faa en saadan Attest fra to af sine Bekendte? Jeg tror det ikke. Men der stod i den gamle Lov, at den vedkommende skulde have be-